

DZIADOWSKO (4) *sb n*

N sg dziadowsko (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Aug. od „dziad” ‘stary człowiek, starzec’ (w funkcji pejoratywnej) (4) : Y zda mi lie że tám w niey [skrzyni] pełno workow było/ Iedno iż mię dziádowlko prętko Itámtąd zbyło. HistLan C2v; Bo kobiety s káletki iuż dawno wymknęły/ Wízytki iego pieniążki co dzyádowlko miáło/ Ktorych było za młodu łobie nábierało. HistLan D3, C2v, C3.

SB